

VELFÆRDSMINISTERIET

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

JET, JUB/ J.nr. 2008-359

Folketingets Socialudvalg

Dato: 26. februar 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 24. januar 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 136 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 136:

”Som opfølgning på samråd den 23. januar 2008 om tilbud til udviklingshæmmede bedes ministeren kommentere vedlagte artikler fra Fyens Stiftstidende den 19. januar 2008 ”Oprør over prisstigninger” og 23. januar 2008 ”Socialchef forsvarer takster”, herunder redegøre for, hvordan det kan sikres, at takst-stridigheder mellem region og kommune ikke betyder dårligere tilbud til udviklingshæmmede og andre borgere.”

Svar:

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at et regionalt tilbud ikke kan bestemme behandling og vilkår uden hensyn til, hvad kommunen har truffet beslutning om, som der står i artiklen ”Oprør over prisstigninger”. Det er kommunalbestyrelsen, som har det fulde myndigheds- og finansieringsansvar i forhold til borgeren, og som skal sikre, at borgeren får et tilbud, der modsvarer dennes behov.

Derudover skal kommunalbestyrelsen i borgerens opholdskommune løbende sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål, herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp, jf. servicelovens § 148, stk. 2.

Hvis et regional socialt tilbud konstaterer et behov for udvikling af behandlingsindsatsen for en af dens beboere, skal tilbuddet derfor rette henvendelse til kommunen. Kommunen kan herefter træffe aftale med regionen om mere behandlingsindsats i det samme tilbud mod kommunal takstbetaling eller give borgeren et andet tilbud, som modsvarer borgerens behov.

Kommunalbestyrelsen har hele forsyningsansvaret i forhold til borgeren og dermed pligten og ansvaret for, at der bliver udviklet de nye tilbud, der måtte opstå behov for. Regionen har alene et leverandøransvar. Omfanget af regionens leverandøransvar fastlægges i de årlige rammeaftaler, hvor der også skal opnås enighed om taksterne for de regionale tilbud.

Taksten for det enkelte regionale tilbud fastsættes på baggrund af den samlede udgift, regionen vil have for typen af tilbud. Taksten skal bl.a. rumme udviklingsomkostninger (uddannelse af personale, opkvalificering af tilbudet mv.) ved driften af det pågældende tilbud, henførbare administrationsudgifter samt udgifter ved ubenyttede pladser og eventuelt beredskab som led i at undgå ventelister.

Ud over basistaksten skal der kunne differentieres i forhold til kommunernes specielle behov. Forskellige behov i kommunerne er således ikke til hinder for, at der indgås en rammeaftale om takster, idet regionen skal tilpasse det eksisterende regionale tilbud til kommunernes behov og fastsætte taksterne i overensstemmelse hermed.

Der kan i løbet af året opstå behov for at regulere taksterne, fx som det er sket på Strandvænget, hvor taksterne er steget på baggrund af påbud fra Arbejdstilsynet, som har betydet flere ansatte. Det er derfor vigtigt, at kommunerne og regionen i forbindelse med rammeaftalen aftaler processer, som sikrer en hurtig dialog mellem kommuner og region om de ændrede takster, således at takststridigheder undgås.

Karen Jespersen

/ Karin Ingemann